

města Bratislavy a že pojmenování spolku má také vskutku naznačiti jeho vztah k tomuto městu, v němž má spolek cetrum svém činnosti.

Jelikož pak stanovy spolků na Slovensku podle platných dosud předpisů bývalé uherské vlády (nař. z 28. dubna 1873 č. 1394 B. M. a z 2. května 1875 č. 1508 B. M.) musí být úředně vidimovány a za tím účelem úřadům předkládány, jest i patrné, že mají povahu listiny, o níž jest zavéstí úřední jednání a kterou se tedy vchází ve styk s úřadem.

Tím vyvrácena jest i námitka, že tu jde o používání historického pojmenování města Bratislavy, jež jest obvyklé v německém jazyku, mimo úřední styk.

Jsou tedy dány obě podmínky cit. § 4 a proto jest oprávněn požadavek, aby ve stanovách se užívalo jedině označení odpovídajícího úřednímu názvu města Bratislavy.

Proto bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2223.

Administrativní řízení. — Řízení před nss-em: Neúplná intimace nař. rozhodnutí straně a nedostatečné odůvodnění jeho jsou za určitých podmínek podstatnou vadou, kterou nelze napravití uvedením důvodů teprve ve zprávě předkládací nebo v odvodním spise.

(Nález ze dne 14. dubna 1923 č. 5871).

Prejudikatura: Boh. 1937 a 1989 a j. adm.

Věc: Etelka B. jako dědička Štěpána S. ve V. proti ministerstvu školství a národní osvěty stran odeprání státních podpor evangelickému faráři.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

Důvody: Dne 6. května 1922 žádala st-lka u ministra pro Slov., aby jí jako dědičce jejího otce Štěpána S., evang. ref. faráře ve V. S., zesnulého dne 15. února 1921, vyplaceny byly z prostředků státních určité podpory (kongrua, starobní přídavek, rodinný přídavek, výpomoc na ošacení, drahotní přídavek, nouzová výpomoc), na něž prý zesnulý otec st-lčin měl nárok.

Ministerstvo školství a národní osvěty, jemuž žádost st-lčina byla k vyřízení postoupena, rozhodnutím z — žádosti nevyhovělo.

Jak patrné ze spisů správních, jsou v k o n c e p t u nař. rozhodnutí uvedeny dva důvody, ze kterých žal. úřad odepřel přiznati st-lce žádané podpory z prostředků státních, totiž jednak, že zesnulý otec st-lčin neměl na podpory ty zákonného nároku, jednak, že v roce 1922 není o úhradu podpor rozpočtově postaráno. V i n t i m á t u nař. rozhodnutí, který byl st-lce doručen, jest však uveden pouze jeden z důvodů, totiž důvod uvedený v konceptu na prvním místě.

Ježto však jest nezbytným požadavkem správního řízení, aby strana z intimátu, kterého se jí dostává, poznala rozhodnutí v plném a správném jeho obsahu, v daném případě však nebyl st-lce celý obsah nař.

rozhodnutí sdělen, trpí postup úřadu při intimaci naříkaného rozhodnutí podstatnou vadou ve smyslu § 6, odst. 2 zák. o ss.

Avšak nař. rozhodnutí trpí podstatnou vadou i pokud jde o onu část jeho, která byla st-lce řádně intimována.

Jak v konceptu nař. rozhodnutí, tak i v jeho intimátu uvádí se zcela povšechně, že žal. úřad odepírá st-lce přiznati žádané podpory z prostředků státních proto, že zesnulý otec st-lčin neměl na ně zákonného nároku, a n i ž však v nař. rozhodnutí bylo naznačeno, o jaké skutkové okolnosti a o jaké právní normy žal. úřad opřel svůj závěr, že u otce st-lčina nebyly dány předpoklady pro nárok na zmíněné podpory.

Nař. rozhodnutí není tudíž ani v té části, která byla st-lce řádně intimována, odůvodněno s onou jasností, které jest třeba, aby st-lka mohla se proti nař. rozhodnutí účinně brániti, a aby také nss mohl přezkoumávati nař. rozhodnutí po stránce skutkové i právní.

Nedostatečné odůvodnění nař. rozhodnutí zakládá však podstatnou vadu ve smyslu § 6 odst. 2 zák. o ss.

Tato vada nemohla ovšem býti napravena tím, že referát ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě, předkládaje spisy správní po podání stížnosti žal. úřadu, uvedl v předkládací zprávě podrobně důvody, ze kterých neměl otec st-lčin zákonného nároku na zmíněné podpory, stejně jako by nedostatek náležitého odůvodnění nař. rozhodnutí nemohl býti napraven tím, že by žal. úřad teprve v odvodním spise uváděl, o jaké skutkové okolnosti a o jaké právní normy nař. rozhodnutí vlastně opřel.

Pro svrchu uvedené podstatné vady bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6, odst. 2 zák. o ss.

Č. 2224.

Ž i v n o s t e n s k é p r á v o: Závěr, k němuž úřad dospěl, posuzuje otázku, je-li žadatel o živnost koncesovanou spolehlivý vzhledem k žádané živnosti, je součástí skutkové podstaty, a může jej nss přezkoumati jen s hlediska § 6, odst. 2 zák. o ss.

(Nález ze dne 14. dubna 1923 č. 6045.)

V ě c: Frant. V. v T. proti ministru obchodu v Praze (odb. rada K. Kadermann) stran odepření koncese k provozování obchodu s hadry.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Osp v T. odepřela st-li koncesi k provozování obchodu s hadry se stanovištěm v Trnovanech, poněvadž byl opětovně potrestán pro trestní činy spáchané ze zjištěnosti a není vzhledem k této živnosti dle §§ 5 a 23 ž. ř. spolehlivý a důvěryhodný.

Nař. rozhodnutím byl pořadem stolic potvrzen výměr první stolice z důvodů v něm obsažených. Proti názoru, který vyslovila druhá stolice, současně podotknuto, že po rozumu min. nař. ze dne 28. srpna 1884 č. 143 ř. z., jímž obchod s hadry provozovaný v pohraničních okresech zařazen byl mezi živnosti koncesované, pojem »pohraničního okresu« nelze shrnouti pod pojem »politického okresu«, že však T. leží v po-